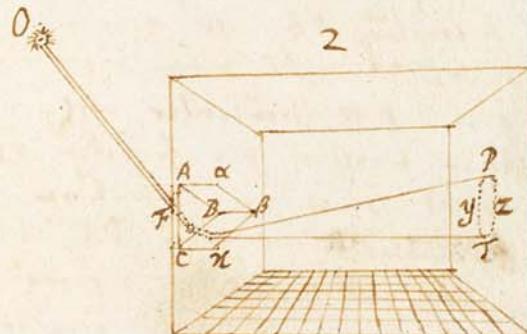

3

coloris intermedios ~~recedit~~ ~~recepit~~ ^{membra}, carulos ~~recepit~~, virides et flavos generant. Et sic radij prout apti sunt ut alij alijs magis atq; magis refringantur, hos ordine colores rubrum, flavum, viridem, carolum, et purpurum generant, una cum omnibus intermedis quos in Grade licet conspicere. Unde productio colorum Prismatis et Iridis patet facile: sed his iam ~~per~~ ^{transitu} notatis, quae de coloribus dicenda sunt in posterum differo.

~~Conceptionibus nostris~~ de hac re in genere sic explicabo, ne pulchris fabulas pro veris enarratas, rationes et experimenta quibus isthac innituntur, continuo proferam. Et quoniam experimentum quoddam Prismatis valde obscurum mihi primo dedit occasionem excogitandi reliqua, istud primum explicabo. Sit

F foramen aliquod in pariete vel fenestrâ Cubiculi, per quod radii solares OF traiiciantur, reliquis ubiq; foraminibus diligenter obturatis, ne lux alibi ingredialur.

3. Probatur experimentum vulgari, per longitudinem imaginis colorata

Ista autem obscuratio Cubiculi non est omnino necessaria, sed efficit tantum ut Experimentum evadat aliquanto evidenter. Deinde Prisma, velutrum ^{triangulariter} AαBβCγ ad foramen istud applicatur, quod radios OF per se trajectos refringat versus PTZ, quos radios opposito pariete vel papyro aliqua ad distaniam a Prismate satis magnam objecta terminalis, videbis in figuram PTZ valde oblongam efformari: cuius nmp̄e longitudo PT sit quam quadruplicata latitudinis TZ, et amplius. Et hinc evinci certò videtur quod radiorum aequalitir incidentium alij majorem alijs refractionem patuerint. Nam si contrarium esset verum, prædicta Solis imago appararet fere orbicularis, & in quadam positione Prismatis omnino ad sensum orbicularis consipereret; Id quod contra omnem experientiam est; Quocunq; enim si te Prisma disposui, nunquam tamen potui efficere, quin longitudo imaginis esset latitudinis plusquam quadruplica: angulo scilicet Prismatis ACB vel αγβ existente graduum plus minus sexaginta.